

Список використаних джерел

1. Метод проектів: традиції, перспективи, життєві результати: Практико-зорієнтований збірник / За наук. ред. Єрмакова І. Г. — К.: Департамент, 2003.
2. Новікова К.Л. Професійний словничок: компетенція і компетентність - одне й те саме? //Викладач ХХІ століття. - 2005. - №1. - с.49-51.
3. Освітні технології: Навч.-метод, посібн. / О. М. Пехота, А. З. Кіктенко, О. М. Любарська та ін. За заг. ред. О. М. Пехоти. — К.: А.С.К, 2004. — 256 с.
4. Перспективні освітні технології: Навчально-методичний посібник / За ред. Г.С.Сизоненко. — К.: Гопак, 2000.
5. Попова Т. Розвиток життєвих компетентностей при вивченні мови та літератури // Вивчаємо українську мову і літературу. - 2005. - №36. -с.2-7.

УДК 37.015.311-027.233

Олександр Геннадійович Якименко
МЛТК, викладач, к.пед.наук; м.Малин, Україна

ФОРМУВАННЯ УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

Анотація. В статті здійснено аналіз чинників, що сприяють формуванню успішної особистості в контексті сьогодення

Ключові слова: особистість, успіх, саморозвиток, самореалізація

Annotaton. The article analyzes the factors that contribute to the formation of a successful personality in the context of adaptation to modern market conditions

Key Words: personality, success, self-development, self-realization

Процеси, що активно розвиваються у суспільстві на початку ХХІ століття, вносять суттєві корективи у здавалося б звичні та усталені погляди і підходи до освітнього процесу в цілому і океримих його напрямків зокрема. Наприклад, зазнають докорінних змін підходи до комунікативності, зумовлені, передусім, диджиталізацією освітнього процесу. Вміння спілкуватись, висловлювати власну думку, формувати власні цілі завжди було однією з найважливіших рис особистості. У цьому контексті дуже важливими є процеси формування соціально зрілої, відповідальної та успішної особистості. Слід відзначити, що біля витоків теорії психології успіху стоять такі відомі особистості як Н.Хілл, Г.Форд, Дж.Мерфі та ін.

Фактично, вже у першій половині ХХ ст. в їхніх працях були закладені фундаментальні підвалини теорії успіху. Не можна не відзначити, що роботи вказаних авторів, зокрема, епохальна праця Наполеона Хіла «Думай та багатій», знайшли своїх прибічників у всьому світі. А в 90і роки ХХ ст та на

початку ХХІ ст сформувався окремий напрям у психології та літературі – психологія успіху.

Втім, слід звернутись до самого поняття. Первісно, поняття «успіх» позначало загальний результат чи наслідок, або ефект. Лише пізніше, особливо з індустріалізацією, слово отримало нейтральне значення результату. Для того, що згодом позначено «успіхом», спершу використовували такі поняття, як перемога або щастя.

Сьогодні в суспільстві сформувалася думка, що успіх - це набуття певного матеріального і соціального статусу. На наш погляд, ключовими у визначенні успіху є скоріше не зовнішні критерії, а певні внутрішні відчуття: стан, коли ми відчуваємо почуття задоволеності і подяки за те, що маємо і що нас оточує, коли ми задоволені своїм життям в всіх її аспектах.

Загалом, у сучасній літературі зустрічається наступна класифікація видів успіху:

За цільовим спрямуванням –

- частковий успіх, однак мета досягається не цілковито, але лише частково;

- помірний успіх;
- терапевтичний успіх;
- очевидний успіх

За ставленням до людини:

- особистий успіх;
- лідерський успіх;
- реалізація цілей у рамках узгодження цілей між менеджерами та співробітниками, як запропоновано Пітером Друкером у 1954 р.

Однією з головних якостей успішної людини є вміння і сміливість брати на себе відповідальність. З цього починається прокладання власної стежини до успіху. І який би соціальний стан ми не займали, яку б роботу не виконували, що б нас не оточувало - все це в повній мірі результат нашого власного вибору. До тих пір, поки людина вважає, що її життям керують зовнішні, незалежні від неї обставини, - вона не зможе контролювати і покращувати власну дійсність.

Концепція індивідуальної відповідальності - один з ключових моментів у досягненні успіху. Більшість людей переконані, що насправді вони не владні над ситуацією і у всіх неприємностях і бідах, які з ними трапляються, винуваті або уряд, або суспільство, або керівництво організації, в якій вони працюють, або будь-хто ще. Ці люди, як правило, впевнені, що успіх інших пов'язаний з везінням або протекцією, а самі живуть за законом випадковості. І життя дійсно підтверджує їх здогади: така позиція, природно, не дозволяє нічого виправити, не дає можливості управляти подіями. Аби розвіяти цей міф, американський психолог доктор Роберт Резнік, відкрив формулу, яка виглядає приблизно так: **Обставини (події та факти) + Реакція на них = Наслідки (події та факти)**. З неї слідує, що будь-яка подія в нашому житті є наслідком

наших реакцій на попередні події. А значить, якщо нам не подобаються наслідки - потрібно просто змінити свою реакцію. Ісаак Ньютон називав це третім принципом руху: «Для кожної дії є рівна за величиною протидія».

Складовими психології успіху є:

- віра в себе;
- постійне прагнення кращого;
- реакція на невдачі;
- позитивний світогляд.

Коли людина щиро вірить в що-небудь, то всю навколишню дійсність вона розглядає під даним кутом зору. Ми, і тільки ми, класифікуємо, редагуємо і розподіляємо інформацію навколо себе. І якщо вона не відповідає нашим уявленням про те, яким повинен бути оточуючий світ, ми її просто відкидаємо.

Щоб стати капітаном корабля під назвою «Власне життя», потрібно, перш за все, цього захотіти, а потім – повірити в те, що це можливо. Повірити в себе і свої сили [1].

Коли ми доброзичливо налаштовані до навколишнього світу і віримо в те, що по відносно нас він налаштований так само, тоді для нас відкриваються можливості, яких раніше ми могли не помічати. Життя набуває нового змісту!

Успішні люди притягують до себе успішних. Тобто, у нашому житті діє система резонансу: займаючись якоюсь справою, ведучи той чи інший спосіб життя, дотримуючись певних принципів, виношуючи якісь думки, ми незмінно приваблюємо до себе тих, чия життєва позиція входить в резонанс з нашими ідеями, почуттями, стилем, роботою. Звідси випливає просте життєве правило: хочеш бути успішним - тримайся успішних людей. З дитинства кожен із нас набуває власного «набору», в який часто входять різні комплекси, переконання, установки, вирошені батьками, друзями та іншими людьми, чий спосіб життя має на нас вплив. Ми можемо переймати ці установки і переконання, можемо також успадковувати їх, міркувати про їх правильності чи хибності. Однак, в наших же силах і не погоджуватись з ними, дотримуючись власної лінії у міркуваннях та поведінці. Крім того, наші «рамки» породжують двох головних ворогів особистого успіху - сумніви і страх, які, у свою чергу, не дозволяють нам повною мірою використовувати природні таланти і здібності.

Як відомо, будь-яка дія має свою причину і свою первісну. Як невдача, так і успіх мають свої причини. Важливим індикатором успіху можна назвати наше ставлення до невдач. Невдачі, проблеми і нещастя трапляються практично у будь-якої людини. Але ставлення до власних поразок може бути різним. І страх перед невдачею - найбільша перешкода для досягнення успіху. Свого часу Томас Дж. Уотсон, засновник фірми IBM, дав наступну відповідь на запитання журналіста про те, як швидше прийти до успіху: «Якщо ви хочете швидше досягти успіху, то повинні подвоїти частоту невдач. Успіх лежить по той бік невдачі».

За порадами багатьох успішних людей, коли ви зазнаєте невдачі, потрібно спробувати відповісти на три простих запитання:

1. Що в те, що трапилося є хорошого?
2. Чому я можу навчитися?
3. Як я можу виправити ситуацію і отримати при цьому задоволення?

Отримані відповіді допоможуть отримати користь і отримати важливий життєвий досвід навіть із самих складних ситуацій. Адже, здійснюючи одну спробу за іншою, людина починає краще розуміти, чого вона прагне. Уточнює при чергових спробах правила, завдання, вносить правки до процесу досягнення мети, змінює своє ставлення до цього. А кожна невдача - це дорогоцінний досвід, який вносить свій внесок у скарбничку знань і формування світогляду.

Вчіться рішучості. Черпайте натхнення в історіях людей, які наважувалися, терпіли невдачі, але продовжували йти до своєї мети, вивчайте біографії ваших кумирів - в них знайдеться чимало прикладів, що надихають. Слід пам'ятати, що єдина різниця між успішною людиною і невдахою полягає в тому, що успішна людина не припиняє старань. Адже згідно з так званого «Правила Нестерова», для того, щоб домогтися успіху, потрібно зробити не менше 10 рівнозначних спроб в одній справі, перш ніж опустити руки, визнати свою невдачу, і зайнятися чим-небудь іншим.

Важливим чинником перемоги у внутрішній битві з невдачами є позитивний світогляд. Мартін Сілігмен, професор психології з Пенсільванського університету, зробив наступний висновок зі спостережень за працівниками, зайнятими в 30 різних сферах діяльності: з невдачами справляються тільки оптимісти. Все, що відбувається з нами, так чи інакше пов'язане з нашими думками. Ми живемо і діємо згідно з нашими власними образами і поняттями, що виникають у мозку. Негативні думки впливають на наше життя руйнівно. Тому не випадково з'явилася фраза «Чого боїшся, то й станеться». У той час позитивні думки приносять в наше життя радість, «притягають» потрібних і корисних людей, провокують гарні події [2].

Позитивне мислення передбачає зосередження на позитивному кінцевому результаті. Також доцільно звертати увагу на вже наявні хороші результати. А спробувати силу позитивного мислення можна за допомогою простої вправи. Постарайтеся протягом 28 днів - одного місячного циклу - вставати зранку з думкою «Сьогодні зі мною станеться щось чудове!». Для великих звершень, насамперед, необхідно чітко вирішити, чого ви хочете досягти в кожній області своєї діяльності. Мотивація вимагає «мотиву», і його слід чітко усвідомлювати. Все, що нас оточує і що відбувається – за забарвленням абсолютно нейтральне. І тільки ми даємо оцінку тому, що відбувається, зафарбовуємо ситуацію чорними, білими або кольоровими фарбами. У будь-якому випадку, головне пам'ятати про те, що у нас завжди є право вибору. Ми, і тільки ми вибираємо - гарна ця подія для нас чи ні; винесемо ми користь з цього чи будемо злитися на ситуацію і потрапляти в неї знову і знову. Потрібно чекати від життя самого кращого і дозволити собі думати про те, що людина цього варта!

Сьогодні, у порівнянні з іншими історичними епохами, все більше людей прагнуть до успіху. І все більше людей її досягають. Не помиляється тільки той, хто нічого не робить. Якщо ви хочете стати успішніше - збільште кількість помилок, збільште кількість ваших практичних дій. Якщо ви до цих пір не стали успішним, значить, в першу чергу вам треба змінити себе.

Список використаних джерел

1. Хилл Н. Думай и богатей. – АСТ: 1997. – 384с
2. Денні Р. Установка на успіх. Персональний визначник потенціалу стійкості. - СПб.: Пітер, 2002. – 258с.

УДК 37.015.3:005.32:811-047.23

Юлія Валеріївна Шмідт
МЛТК, викладач, м. Малин, Україна

ЯК МОТИВУВАТИ УЧНІВСТВО ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Анотація: стаття присвячена проблемі мотивації до вивчення іноземних мов як феномену сучасної педагогічної науки та практики, розглядаються різноманітні мотиваційні підходи та мотиваційні блоки занять.

Abstract: the article is devoted to the problem of motivation to study foreign languages as a phenomenon of modern pedagogical science and practice, various motivational approaches and motivational blocks of classes are considered.

Мета статті полягає у розгляді мотивації до вивчення іноземних мов як феномену сучасної науки та практики. Виклад основного матеріалу з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів.

Мотивація є надзвичайно важливою в навчальному процесі. Вона є в центрі навчання. Якщо учень/-иця не хоче вчитися – він чи вона не буде це робити, і вчитель/-ка нічого не зможе вдіяти – окрім як мотивувати.

На мотивацію учнівства впливають, зокрема, такі фактори:

- задля якої **практичної мети** учень/-иця вивчає мову (користування нею, професійне зростання (якщо йдеться про дорослих), гарні оцінки тощо);
- **відчуття, що вивчення мови вдається**, у разі успішності учня/учениці. Автономність учня/учениці, його чи її впевненість у собі та досягнення – частини цього відчуття. Якщо людині здається, що в неї щось гарно виходить – вона хоче продовжувати це робити;
- **бажання вільно спілкуватися** – з родичами з іншої країни, друзями, хлопцями/дівчатами, бізнес-партнерами тощо;
- **заохочення з боку інших людей**. Якщо людина живе у спільноті, де знання іноземної мови високо цінується, – вона розумітиме важливість її вивчення. Якщо ж навпаки – людина не буде бачити сенсу у вивченні і, відповідно, не матиме мотивації;